

בעזה"ש"ת

גליון
**דרך
אמונה**

פנינים יקרים על פרשת השבוע
מלוקט משיחותיו של
הרה"צ רבי
מאיר איתמר רוזנבוים
שליט"א

כי תשא

גליון רכ"ו

לשמיעת השיעורים בכל שבוע
על הטלפון נא להתקשר
למערכת 'דרך אמונה'

בארה"ב 718-298-3717 ולהקיש 1
בארץ ישראל 072-278-6444 ולהקיש 1
בענגלאנד 0203-874-6800 ולהקיש 1

מכון 'דרך אמונה'

הרוצה לקבל את הגליון בכל שבוע באימייל
נא לשלוח אימייל לאדרעסס 3875060@gmail.com
ולכתוב שם המבקש ואימייל אדרעסס שלו. ואי"ה נוספו לרשימת המקבלים

להארות והערות יכולים להתקשר לאחד ממספרי הטלפון של מערכת דרך אמונה הנ"ל
ולהשאיר הודעה על מספר 9 ובלי"נ נתקשר בחזרה אי"ה

כי תשא

שבת נאך פורים * להכניס הקב"ה בתוך הראש * תיקון החסרונות ע"י ביטול הרצונות * כשיקבלו כל טוב לא יהיה בהם חסרון * צדקה כנגד תרי"ג מצוות * הכל שויים שלא יבואו למחלוקת ומריבה * עשירות בזכות מצות צדקה בשמחה * הזקן שירד מעולם העליון להטיב למצילו * מליצה ישרה שחטאו מחמת טומאת מצרים * הערב רב היו בעוכריהם * בכל דור ימחול להם חטאתם * המכיר שאין לו כלום מקבל אוצר גדול * האדם רואה הפוך ולא ישר * העמל בתורה אם יזכה גם זהובים יזלו מקירות ביתו

פרשת פרה

אמונה מביא לידי טהרה * דיבורים קדושים מביא לטהרה * טהרת הפרה מורה להתרחק מהעצבות * הטהרה הכנה להשפעת הפסח * בשבת פרה נשפע טהרה לא להכשל בחמץ בפסח * שבת פרה ממשיך רפואה

כִּי תִשָּׂא אֶת רֹאשׁ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל לִפְקֻדֵיהֶם וְנָתַנּוּ אִישׁ כִּפְרֹ
נַפְשׁוֹ לָהּ בַּפֶּקֶד אֹתָם וְלֹא יִהְיֶה בָּהֶם גִּגֵּף בַּפֶּקֶד אֹתָם

(ל, יב).

שבת נאך פורים

הנה צדיקים היו אומרים על שבת שאחרי שבועות 'שבת נאך שבועות', דהיינו שעדיין נמשך בחינת השבועות, וכמו כן שבת זה שאחרי פורים הוא 'שבת נאך פורים', שיש בו עדיין הכח של פורים, ואפשר לפעול ולהמשיך הרבה ישועות.

להכניס הקב"ה בתוך הראש

ואפשר לרמוז בתחילת הפרשה ממה שקרינו כמגילת אסתר, דהנה שמעתי היום בפורים דמוקפים בירושלים

עיה"ק, (פורים תש"פ) דיבור נפלא שאמר כ"ק אבא מארי אדמו"ר מקרעטשניף ירושלים שליט"א, שהמלך אחשוורוש אמר להמן: מה לעשות באיש אשר המלך חפץ ביקרו, ואמר לו: יביאו לבוש מלכות אשר לבש בו המלך וסוס אשר רכב עליו המלך ואשר ניתן כתר מלכות בראשו (אסתר ו, ו-ח), דהנה 'כתר מלכות' רומז על קבלת עול מלכות שמים, וזהו 'אשר ניתן כתר מלכות בראשו', 'א איד דארף זיך אריינעמען דעם אויבערשטן אין קאפ אריין' (יהודי

צריך להכניס את הקב"ה בתוך ראשו)

ולפי זה אפשר להוסיף מה שפתח התורה בפרשה זו, 'כי תשא את ראש בני

האם לישא את ראש בני ישראל לנטלם ולנשאם, מחמת 'פקודיהם', עבור החסרונות שלהם, מלשון ולא 'נפקד' ממנו איש (במדבר לא, מט), אני אומר לך רבוננו של עולם, שאין בזה שום ספק, כי 'ונתנו איש כופר נפשו לה' בפקוד אותם, דמה שחוטאים הוא רק מחמת החסרונות שיש להם, שחסר להם הרבה דברים, אבל כאשר אתה תתן לכל אחד ואחד מישראל כל טוב, אז תראה שלא יהיה ח"ו שום חסרון אצלם נגדך בעבודת ה', וילכו בדרך הישרה כראוי וכיאות.

צדקה כנגד תרי"ג מצוות

החיד"א ז"ל בספרו מראית עין (על מסכת בבא בתרא) מבאר דברי הגמרא (בבא בתרא י ב) אמר רבי אבהו, אמר משה לפני הקב"ה, במה תרומם קרן ישראל? אמר לו: בכי תשא! פירש"י קח מהם כופר לצדקה. דהנה אמרו שם בגמרא שקולה צדקה ככל המצוות, וזה ששאל 'במה תרום קרן ישראל', דאיך יתכן שיקיימו בני ישראל כל תרי"ג מצוות, הלא יש מצוות שאין נוהגים אצל כל ישראל, וגם מצוות שאין נוהגות בזמן הזה? ואמר לו 'בכי תשא', בכח קיום מצוות צדקה נחשב כאילו קיים כל המצוות, וכן ראשי תיבות ת'שא א'ת ר'אש ב'ני י'שראל בגימטריא תרי"ג.

ישראל', די זאלסט ווערן געטראגן, 'את ראש בני ישראל' און די קאפ פון אידישע קינדער (שבני ישראל ישאו את הקב"ה בתוך ראשם).

תיקון החסרונות ע"י ביטול הרצונות

בספר כתבי רמ"מ מביא בשם הרה"ק מקאברין זי"ע, 'כי תשא את ראש בני ישראל לפקודיהם', אז דו וועסט וועלן פאריכטן און אויפהייבן זייערע פעלערן, זייערע חסרונות, מלשון ולא נפקד ממנו איש (במדבר לא, מט). ואמר ברעש גדול: 'ונתנו איש כופר', וואס איז זייער אויסלייז? נפשו לה! זאל ער אוועק געבן דעם נפש – זיינע רצונות – צו גאט ב"ה. (תרגום: כשתרצה לתקן ולנשא אותם למעלה לשרשן, לפקודיהם' היינו חסרונותיהם של בני ישראל, מהו הדרך לזה? ונתנו איש כופר נפשו לה! שימסרו את נפשם, אלו הרצונות שלהם, למען שמו ית').

כשיקבלו כל טוב לא יהיה בהם חסרון

הרה"ק רבי אהרן מטשערנאביל זי"ע דיבר בקדשו בכונת הכתוב, ידוע שהתיבה 'כי' משמשת בארבע לשונות, ואלו הן: כי, פן, אלא, דהא. וזהו שאמר 'כי' תשא את ראש בני ישראל, פן חס ושלום יהיה ספק אצלך רבוננו של עולם,

הַעֲשִׂיר לֹא יִרְבֶּה וְהַדֵּל לֹא יִמְעִיט מִמַּחְצִית הַשֶּׁקֶל לַתֵּת אֶת תְּרוּמַת ה' לְכַפֵּר עַל נַפְשֵׁיכֶם (ל, טו).

הכף שזים ט"א יבואו למחלוקת ומריבה

הרה"ק הבן איש חי ז"ע בספרו עוד יוסף חי (דרשות) מבאר באופן יפה, שבא הכתוב לרמוז הטעם שצוה השי"ת שיהיו שזים הכל בנתינת השקלים, שכל אחד יתן מחצית השקל הן עשיר הן דל, ומדוע לא יתן העשיר לפי עושרו, והדל לפי מה שיש לו?!

התירוץ הוא, שאם היה מצווה שיקחו מכל אחד כפי יכולתו ועושרו, היה מסתבב מזה קטטות ומריבות, שכדי ליקח מכל אחד כפי עושרו, צריך להעמיד אנשים מעריכים, שיעריכו לכל אחד לתת עליו סך כפי ממונו, ומזה באין לידי מריבה, כי העשיר יריב עם המעריכים לומר שקצבו עליו סך יותר מכדי יכלתו, והיה ממיאל נולד מזו המצוה מחלוקת ומריבה.

וגם הדל שניכר שהוא דל ואין עליו אלא דבר מועט, אע"פ שאינו עושה מריבה בשביל עצמו, כי על הדלים אין מניחים אנשים מעריכים, אלא הדל הוא מעצמו יביא דבר מועט שהוא שיעור נתינה ברוחק, עם כל זה הוא יריב על הקצבה של העשיר ויאמר: המעריכים עשו משוא פנים לעשיר זה, שקצבו עליו מאה, והוא ראוי ליתן אלף, או קצבו עשרה והוא ראוי ליתן מאה! נמצא גם הדלים הם מריבים בעבור

הקצבה של האחרים שקורין תגר עליהם, וכיון שנולד מהמצוה קטטות ומריבות, אין ראויה להיות נקרא עליה 'תרומת ה', ואין ראויה להיות כפרה על הנפשות.

וזהו שאמר 'זה יתנו כל העובר על הפקודים מחצית השקל בשקל הקודש', כלומר רק סך זה יתנו כולם בהשוואה אחת, והטעם שאני מצווה שיתנו כולם בהשוואה אחת, שעל ידי כן 'העשיר לא ירבה', 'ירבה' לשון 'מריבה', כמו (במדבר כ, ג) 'וירב העם עם משה', שאם לא יתנו כולם בהשוואה אחת, צריך להעמיד מעריכים שיעריכו לכל אחד כפי ממונו ויקצבו עליו, אך עתה 'לא ירבה' ר"ל לא יריב ויתקוטט, וכן 'הדל לא ימעט' כלומר הדל היה קורא תגר על קצבה שקצבו המעריכים על העשירים, לומר 'דבר מועט' קצבו עליהם, שזה שקצבו עליו עשרה צריך לקצוב עליו מאה, ומי שקצבו עליו מאה צריך ליתן אלף, משא"כ עתה שהכל מביאים בשוה על פי מצותו יתברך, אין אומר ואין דברים, ואין כאן קטטות ואין כאן מריבות, וכזה תהיה המצוה ראויה להיות נקראת 'תרומת ה' שיהיה בה כח 'לכפר על נפשותיכם'.

עשירות בזכות מצות צדקה בשמחה

בספר חסדי אבות מביא מעשה נפלא, באלמנה אחת שהיתה רגילה ללוש

הביא איזה כד של קמח עם בצק, ונסתם החור על ידי כד זה, וראו את הנס הגדול שנעשה להם מן השמים והפרישו מממונם לצדקה, ולכן הביאו לפני החכמים כיס מלא זהובים ממה שהפרישו, כדי שיתנו את המעות למי שירצו.

שאלו הבית דין להאלמנה: אם יש לה סימן על הכד של הקמח?! נתנה להם שלשה סימנים, ותיכף שלחו החכמים שני תלמידי חכמים עם השמש למקום הספינה, כדי לבדוק את הסימנים שלה, ולא למנה לא נתנו לה ללכת אתם, עד שמצאו כי כנים דבריה, ואז אמרו חברי הבית דין: שהמון הזה שייך לה, בזכות שקיימה מצות צדקה בשמחה! ומזה נתעשרה כל ימיה ודורותיה.

הזקן שירד מעולם העליון להטיב למצילו

הגה"ק רבי יוסף חיים מבאגדאד זי"ע בספרו בניהו (סכה ממ, ב) מביא מעשה שמספרים בעשירי אחד, שהיה לו בן יחיד שישב בבית המדרש ועסק בתורה בהתמדה וביגיעה, וכשהיה בן י"ח שנה, כל הנערים שהיו לומדים עמו ביחד עזבו למודם, וישבו בחנויות לעשות משא ומתן כפי יכולתם בעבור מחייתם, והוא מחמת שהיה אביו עשיר גדול ואינו צריך לכך, נשאר בבית המדרש עוסק בלימודו.

וידי היום, ויבואו הנערים ההם לבית המדרש לטייל, ואמרו לו: עד מתי

כל יום ארבעה ככרות לחם, שלש ככרות לחם היתה מחלקת לצדקה, וכבר אחת היתה משאירה לעצמה, פעם אחת קרה מקרה, כשהביאה את הלחם מהתנור, בא עני אחד אצלה, והיה בוכה ומתחנן שתרחם עליו, כי זה ארבעה ימים שלא אכל מפני שנטרפה ספינתו בים והיה בסכנה, מיד נתנה לו מים לרחוץ ידים ולחם לאכול, בזמן שישב לאכול, באו עוד שלשה אנשים שכולם היו באותה הספינה וכולם היו רעבים, ולכל אחד נתנה כיכר לחם, אחרי שסעדו את לבם הלכו לדרך, האלמנה שמחה שמחה גדולה על שהקב"ה זכה אותה להשביע רעבים עניים מרודים.

ואז הלכה ולקחה קמח אחר ורצתה לאפות כיכרות אחרים, אבל התנור היה על שפת הים, ולשה את הקמח ונטלה את העיסה לאפות, ופתאום בא רוח סערה, והרוח השליך את כל העיסה עם כד הקמח לתוך הים, הצמערה מאד כי לא היה בידה עוד קמח, ותתייפח בבכי ואמרה: וכי זו מצוה וזו שכרה!?

והלכה לבית דין שהיה קרוב אצלה, ותספר להם כדברים האלה: היום באו אלי ארבע עניים, ואני עשיתי מצוה כזו וכזו... ובעוד שהיא מספרת להם את אשר קרהו באותו היום, לפתע באו עשרה יהודים, וסיפרו לחכמים שהם נסעו באניה רחוק משפת הים, והאניה לקתה בסלע, ונפתח בה חור גדול, והמים נתפרצו להכנס בתוך הספינה, וכמעט היה כפסע בינם ובין המות, ופתאום שמעו קול חזק, שהרוח

יושבים בו לטייל, והוא הלך לחפש בית מלון טוב.

והנה אותו היום נפטר צדיק וחסיד אחד בעיר קושטא, ויעביר השמש קול בשווקים וברחובות, שיבואו כל הקהל לקיים מצות לוויה לחסיד פלוני, ויעבור הקול גם באותו המושב, וישאל בן העשיר: מה מכרזי זה?! ויאמרו לו: כך וכך! ויאמר: טוב הדבר, גם אני אעשה מצוות לוויה! ויקם ללכת עם אותם שהיו הולכים משם, ובינתיים בא האיש המלוה אותו ורצה למנעו שלא ילך, כי הוא בא עתה מן הדרך ואין בכוחו לילך, וילך גם האיש עמו ללוות את החסיד, ובהיותם הולכים ללוות, שמע בן העשיר מבני אדם ההולכים לידו שהם מקללים לאותו חסיד, ויתפלא ויאמר: למה מקללים להחסיד שנפטר עתה, הנשמע כזאת?! ויאמרו לו: אלו המקללים גושים בו ממון, וידעו והבינו עתה שלא השאיר אחריו כלום, ונמצא שאבדו הממון שלהם!

ויחר לו מאד, ויעמיד המיטה, ולא הניחם לקברו, עד ששלח את האיש המלוה שלו לאניה והביא ממון, ופרע כל חוב שהיה עליו לכל אדם, שעלה החוב שני אלפים זהובים, ואז נקבר החסיד בכבוד גדול.

ואחר שחזר מבית העלמין, לא רצה לישב בעיר קושטא אפילו שעה אחת, כי נמאסו אנשי העיר בעיניו, בשמעו שקללו לאותו חסיד על לא חמס בכפו, כי אותו

תהיה פתי, כאפרוח שלא נפתחו עיניו! הלא אביך יש לו אוצרות מלאים כסף וזהב, קח ממנו עשרה אלפים דינרי זהב ותסע לעיר המלוכה קושטא, ותקנה משם סחורה פלונית וסחורה פלונית, ותביאם לכאן, ותרוויח ארבעים פעמים כפל, וגם תראה בעיניך שם עולם חדש, ותדע מה יש בעולם, ואם אנחנו היה בידינו אלף דינר זהב, לא היינו יושבים בעיר זו יום אחד!

ויכנסו דבריהם באזניו וירדו חדרו בטנו, ויסכים על הדבר הזה הסכמה גמורה, ויבקש מאביו על הדבר הזה, ויצטער אביו מאד על הדבר הזה לשלוח בנו יחידו לעיר רחוקה דרך ים, והוא אינו צריך לרווח המסחר הזה, אפילו יהיה הרווח כפלי כפלים על הקרן, וירא כי לא יכול לפייסו לעזוב הדבר הזה, וכאשר אביו מאן בתחילה, התחיל הבן להיות חולה מן העיזבון, כי תאוה זו נכנסה בלבו ולא תצא, ואם יאריך בכך אז יפול בחולי מרה שחורה ושעמום, ומי יודע מה יהיה בו, והוכרח לעשות לו בקשתו, ומסר לו תיבות מלאים עשרת אלפים דינרי זהב, ושלח עמו את בן משק ביתו לשמרו בדרך ולהנהיגו, כי לא נסה לצאת מפתח ביתו עדיין.

וירדו באניה והגיעו לעיר קושטא, וקודם שהוציאו החפצים מן האניה, יצאו שניהם לבדם למצוא בית חשוב לדור בו, וזה האיש הושיב לפי שעה את בן העשיר במקום אחד של טיול, אשר כל העשירים

במושג המיול, ראה אדם תופס בידו נערה קטנה ומכריז, ושאל: מה מכריז זה?! ואמרו לו: הנערה הזאת שבו אותה מן המלחמה, והשבאי מוכר אותה על ידי אדם זה! וייצר לו על דבר זה, איך נערה, אשר צורתה מעידה עליה שהיא בת מלכים ורוזנים, תימכר כשפחה כושית.

ושאל: כמה רוצה השבאי לטול בעדה?! ויאמר המוכר: חמש מאות זהובים! ויאמר: אני אתן חמש מאות זהובים בעדה, ושלא יכריז עוד! והעמידה אצלו עד שבא מלוהו, ויאמר לו להביא חמש מאות זהובים מן האניה, ויקחנה ויחזור עמה לאניה כדי לשוב אל אביו, והחליט שלא ילך עוד לעיר הזאת אשר מוכרים בה בריות יקרות כמו סוסים וחמורים. וכן עשה, וחזר לעיר אביו, ויאמר לאביו: לא אלך עוד לשם! וישמה אביו על שחזר בנו לשלום.

ויאהבו אביו ואמו את הנערה ההיא, ויגדלוה אצלם כמו בתם ממש.

והנערה היתה יפת תואר מאוד, וגם בעלת שכל נפלא, ויודעת כמה לשונות, וגם לשון אנשי העיר ההיא יודעת, ותספר להם איך היא בת מלך מן המלכים אשר במדינת הים, ועל ידי מלחמה שבו אותה, והיא יחידה לאביה ואמה, ואלו ששבו אותה מכרוה לזה האדם, והביאה לעיר קושטא למכרה, ובראותה אצלם מנהגו ישראל, נעשה אצלה אהבה בדת ישראל מאוד, ותבקש להתגייר, ויגירו אותה בדת וכהלכה.

חסיד לא אכל את מעות אלו, אלא נשרף ביתו, וסחורות שבו היו למאכלת אש, ומה היה בידו לעשות ולמה יקללוהו, והחליט לחזור לעירו, והאיש המלוה אותו הרבה להפציר בו, שישב שם ארבעה וחמשה ימים, לראות חדשות ודברים ישרים שיש בעיר ולא רצה, ויחזור באניה ויבוא לעירו של אביו, ויספר לאביו את כל המעשה, וישמה אביו שמחה גדולה שחזר בנו לשלום במהרה, ולא אכפת לו על הממון שהלך, כי הוא עשיר מופלג, וחזר הבן לבית המדרש.

וידי היום, ויבואו אותם הנערים לבית המדרש וילעיגו עליו ויאמרו זה לזה בפניו: הראיתם שוטה כזה, שהלך לעיר הגדולה ולא קנה כלום?! ומה בכך אם מצא שם אנשים ריקים, וכי כולם כך?! ועוד העיר מה הטאה?! היה לו לקנות סחורה ולבוא, ולהרוויח ארבעה אלפים זהובים, ומה לו אם אנשי העיר רעים וחסמים?!

ויכנסו דבריהם באזניו, ויבקש מאביו לחזור לאותה העיר הגדולה עם הקרן שהיה בידו לסחור שם, ואביו בראותו כי חזקו דבריו בזה, הוכרח לעשות רצונו, וישלחהו עם אותו האיש המלוה, ומסר לו המעות כבראשונה.

כאשר הגיעו לעיר קושטא יצאו שניהם לבדם, ובן העשיר נשאר במושג המיול הסמוך למקום האניות, עד שילך ויחפש בית מלון טוב, וכהיותו יושב שם

ואמה, והוכרה אביו לעשות רצונו, כי ראה שאם יעכב בידו, ימות מרוב דאגתו,

וישלחהו עם הבת, ויעש לה תכשימים הרבה, וישכור בעבורו ספינה אחת, וישלח עמו כמה אנשים יורדי הים, שיודעים לשמרו בלב ימים, וילכו להם.

ואחר ארבעה חדשים הגיעו קרוב לעיר המלוכה של אבי הנערה, וכאשר קרבו ליבשה, ועודם בתוך הים, באה עליהם רוח סערה גדולה וחזקה, ומבעה הספינה בים, ובן העשיר והנערה אוהזים זה בזה ומטורפים בים, ופתאום הגיע דיוג אחד שמתפרנס מצידת דגים והטיל עצמו לתוך הים, וימשכם בנס גדול, ויעלה אותם מן הים לשלום.

ויאמרו לו: מה נשלם לך גמול על זאת?! תגזור אומר ויקם לך! ואמר להם: איני רוצה לא מעות ולא מלבושים, אלא רק הדבר הזה, שתלכו לצד זה שתי שעות ברגליכם, ותמצאו פונדק אחד גדול ורחב ידיים, תכנסו בו ותשלחו משם שליח רץ להמלך אבי הנערה, להודיע שאתם עומדים בפונדק, ואז המלך יצא במרכבה וחיל בכבוד גדול לקראתכם, שמן הפונדק עד העיר יש רק שלש שעות, ואחר שיקבל אתכם המלך ותבואו לחצר המלוכה, ודאי תנשאו זה לזה, כי המלך יתן את בתו לך, ותעשו חופה שם.

ובליל החופה, אחר גמר הסעודה, כאשר ילכו המוזמנים כל אחד למקומו, ובחצר המלך גם כן כל אחד יכנס בחדרו,

וכאשר נעשה בן העשיר בן עשרים שנה, היא נעשית בת שבע עשרה שנה, ואביו בקש להשיא את בנו יחידו אשה, ויתבונן בדעתו להשיא לו את הנערה הזאת, שהיא בעלת שכל גדולה, וגם שכבר נתגיירה ונעשית ישראלית, לכן ניוגש האב אצל בנו ואמר לו: בני, צריך אני להשיאך אשה, כי אי אפשר להתאחר עוד, כי נכנסת בשנת העשרים, ולא מצאתי אשה נאה לך יותר מהנערה הזאת!

וענה הבן ואמר לאביו: אמת, שהיא ראויה לכל כבוד שבעולם, ולא אמצא כמותה, אך כיון שהיא בת מלכים, והיתה שבויה, ואני פדיתי אותה, וכוודאי אביה ואמה יושבים בצער גדול בעבורה, ואיך אשאנה ואניח אביה ואמה בצער גדול עד עולם?! על כן כמו שאני פדיתי אותה, כן אני חייב להוליכה אצל אביה, ואם ירצה אביה לתת אותה לי לאשה אקחנה ואבוא, ואם לאו תישאר אצל אביה ואמה ואני אחזור.

ויבהל אביו על הדבר הזה, ויאמר לו: בני, עיר של אביה אינה כמו עיר קושטא, אלא היא רחוקה מאוד שהיא במדינות הים, ואותו הים קשה הוא, ואיך ארצה לשלחך שם?! אך כיון שאתה רוצה שתחזור הבת אצל אביה ואמה, אני אשכור לה אניה בעבורה עד שם, ואשלח עמה חמשה אנשים וחמש נשים, שימסרו אותה ביד אביה ויחזרו.

וימאן הבן, וישבע בשבועה חמורה, שהוא בעצמו יוליך אותה אצל אביה

נכנס לחדרו, והחתן והכלה גם כן נכנסו בתוך חדר חופתם, ואחר שידעו שהיו ישנים הכל בחדריהם, יצאו החתן והכלה מחדרם, ויקחו עמהם אות מעדר ועצים ומחצלת אשר הכינו מבעוד יום בחצר המלך, וישימו הכל על שכמם, ויצאו מן העיר, וילכו דרך ישר על המסילה, עד שהגיעו בלילה אל מקום הדייג.

וישמח לקראתם ויאמר להם: אני איש זקן וחלש, ואיני יכול לחפור בידי,

לכן אתם תחפרו גומה עמוקה וארוכה לשמירת הדגים בתוכה! ויחפרו כפי שצייר להם המידה, אחר כך אמר: תקחו העצים ורק תשימו לה פתח פתוח מצד אחד!

ויעשו כן, אחר כך אמר: הניחו המחצלת על העצים! ויניחו, ויאמר: תשימו עפר על המחצלת! וישימו עפר, אחר כך אמר:

רוצה אני להיכנס בתוכה, לידע אם עשויה בטוב! ויכנס וישכב בתוכה, ואחר שנשתמח בתוכה, אמר להם: שמעו נא דברי, אני איני דייג, ואיני מן החיים אשר

חיים על פני האדמה, אלא אני אותו החסיד אשר אתה פרעת בעבורו בעיר קושטא לבעלי החוב שני אלפים זהובים, להצילו מן חרופים וגדופים וקללות של בעלי החוב, ולא הנחת לקברו עד שפרעת חובותיו,

ונקבר בכבוד על ידך... ואותו היום אשר עברה רוח סערה בים וטבעה האניה וכל אשר בה, גם אתם הייתם עלולים לטבוע,

אך אותה הצדקה אשר עשית עמי הגנה עליך ועל הנערה שהיא בת זוגך, להציל אתכם מן הרעה הזאת, ואמרו בית דין

אז תצאו אתם לבדכם מן החדר ותבואו בלילה לכאן אצלי, ותביאו עמכם כלי חפירה, וגם עצים ומחצלת, כי אני במלאכתי דייג, ורוצה לעשות חפירה עמוקה בקרקע ולצפותה בעצים כדי להניח בה הדגים לשמרם בה, רק בזאת אני רוצה, ולא שום גמול אחר, ואין אתם רשאים להביא עמכם שום אדם, רק אתם לבדכם תבואו, וזהו הגמול שלי בעד הצלתכם, שהצלתי אתכם מן הים, לכו לשלום ותעשו כאשר דברתי לכם.

ויתפלאו על דבריו, ובעל כרחם עשו כאשר דיבר אליהם, וילכו בדרך

ישרה עד הפונדק, וישלח בן העשיר שליח לרוץ מן הפונדק לבית המלך העירה, ויאמר לו: הגה בתך עמי אשר הצלתיה מן השביה, ואנו ממתנינים עליך בפונדק!

וישמחו המלך והמלכה שמחה גדולה עד מאד, ויצא המלך במרכבה יקרה

עם כל אנשי חיל וכל מיני זמר, ויבוא לפונדק וירא את בתו וישקנה ויחבקנה, ותספר לו את כל הטובה אשר עשה עמה בן העשיר, ויגידו למלך מטביעת האניה בים, והם עלו ליבשה דרך נם, ולא סיפרו לו כלל מענין הדייג, כי כן ציוה להם.

ויבא המלך העירה ויעש משתה גדול, ואחר שבוע נתן לו את בתו לו

לאשה, ובליל החופה, מחצות היום התחילו בסעודה ובשירה וזמרה, ויאכלו וישתו, ובשעה שנית מן הלילה הלך כל אחד למקומו, וגם בני ביתו של המלך כל אחד

ומסיים שם בזה"ל: ראו נא כמה פלאות יש בדבר זה, שלא די בזכות הצדקה אשר עשה עם החסיד, עשו לו גם להצילו מן המביעה, אלא שהרי הגם היה יכול להיות בכל מיני אופנים, אלא שנעשה דבר פלא יותר, שזה החסיד שעשה עמו הצדקה, יחיה ויקום מקברו ויבוא דרך גם מקושטא, ויציל בעצמו הבעל צדקה הוא בעצמו, מידה כנגד מידה. ולזה אמרו (שם בגמרא) 'אין הצדקה משתלמת אלא לפי גמילות חסדים שבה', דהיינו ששכרה יהיה מידה כנגד מידה, ובתשלומין שלה יהיו דברים מכוונים אל מעשה החסד שנעשה בה.

של מעלה, שצריך שיהיה הגם של הצלתכם על ידי אותו האדם עצמו שעשית עמו את החסד הגדול ההוא, לפרוע בעדו שני אלפים זהובים, ולא עוד אלא שפרעת תיכף ומיד קודם שיקבר, כדי שיהיה נקבר בכבוד, לכן אותו היום שטבעה האניה, השיבו רוחי אל גוייתי שנקברה בקושטא, ובאתי לכאן בצורת דייג והצלתי אתכם, ועתה כיון שחזרתי וחייתי ובאתי לכאן, צריך לי קבורה חדשה כאן, ולכן כאשר עשיתי עמכם חסד בהצללתכם, כן אתם עשו עמי חסד לעת כזו, ותשלימו קבורתי לחפות פתח הגומה בעצים ועפר, ועוד תוסיפו עפר על הגל, ותלכו לבתיכם לשלום.

וַיַּחַל מֹשֶׁה אֶת פְּנֵי ה' אֶלְקָיו וַיֹּאמֶר לָמָּה ה' יַחַרָּה אַפָּי
בְּעַמִּי אֲשֶׁר הוֹצֵאתָ מֵאֶרֶץ מִצְרַיִם בְּכַח גְּדוֹל וּבְיַד חֲזָקָה

(לכ, יא).

הטומאה, וא"כ אין האשמה מוטל עליהם שנכשלו בחטא, כי טומאת מצרים גרם להם זאת.

מליצה ישרה שחטאו מחמת טומאת מצרים

באגרא דכלה מבאר שמושה רבינו המליץ בעדם, 'למה ה' יחרה אפך בעמך אשר הוצאת מארץ מצרים', רצונו לומר, הלא אין מן התימה על עם כזו, שלא ישאר להם שום שורש פורה ראש ולענה מהטומאה שהיו משוקעים בה, על כן למה יחרה אפך וכו', דהיינו שהלא בני ישראל היו משוקעים במ"ט שערי טומאה במצרים, ובודאי נשאר בהם איזה רושם מאותו

הערב רב היו בעוכריהם

הגאון בעל חפץ חיים זצוק"ל אמר פעם לימוד זכות על כלל ישראל, מלפנים בישראל כאשר היו במדבר אחרי קבלת התורה, לא רצו להמתין אפילו כמה שעות על משה רבינו שעלה למרום, ויאמרו אליו קום עשה לנו אלקים אשר

ילכו לפנינו' (שמות לב, א) ומה אנו רואים בדורות שלאחריהם?! אבותינו ואנו ממתינים על משיח אלפים שנה, ולא נסוג אחור לבנו חס ושלוש מאהרי אלוקינו - אמנם הסיבה היה אז על יד ערב רב! (שיחות החפץ חיים עמוד קצו, אות נו).

וְעַתָּה לָךְ נַחַה אֶת הָעַם אֶל אֲשֶׁר דִּבַּרְתִּי לָךְ הִנֵּה מִלְאָכֶי
יֵלְךְ לְפָנֶיךָ וּבְיוֹם פְּקֻדֵי וּפְקֻדֹתַי עֲלֵהֶם חַטָּאתָם (לב לד).

ותלמידו הרה"ק רבי דב בעריש מביאלא זי"ע ביאר את דבריו, שהקב"ה אמר למשה רבינו, הלא כל החטאים קלים הרבה מחטא העגל, ומכל מקום מחלתי להם על חטא העגל, וק"ו שאם מחלתי להם על חטא העגל החמור יותר מכל החטאים, מכ"ל שכן שאמחול להם על החטאים הקטנים שבכל דור ודור.

בכל דור ימחול להם חטאתם

הרה"ק רבי מנחם מענדל מווארקא זי"ע ביאר אומרו 'וביום פקדי ופקדתי' על צד החסד והטובה, שאמר להם הקב"ה: לא די שמחלתי להם, אלא בכל דור ודור אפקוד עליהם חטאתם ואמשיך למחול להם!

וַיֹּאמֶר אֲנִי אֶעֱבִיר כָּל טוֹבֵי עַל פְּנֵיךָ וְקָרָאתִי בְּשֵׁם ה' לְפָנֶיךָ
וְחַנּוּתִי אֶת אֲשֶׁר אָחֵן וְרַחֲמֹתַי אֶת אֲשֶׁר אֲרַחֵם (לב טו).

שאל ונענה מאת הקב"ה על כל אוצר ואוצר, ואח"כ ראה אוצר גדול, אמר: האוצר הזה של מי הוא?! אמר לו: מי שיש לו אני נותן לו משכרו, ומו שאין לו אני עושה לו חנם ונותן לו מזה, שנאמר וחנותי את אשר אחון וכו'.

ודקדק האבני נור, למה מקבל מי שאין לו משלו, אוצר גדול יותר ממי שיש לו משלו, שמקבל רק על פי שכרו?! וביאר, שכוונת המדרש כך הוא, 'מי שאין

המכיר שאין לו כלום מקבל אוצר גדול

בספר שם משמואל (פרשת נח שנת תרע"ה) מביא בשם אביו הרה"ק האבני נור זי"ע, על דברי המדרש (שמות רבה מה, ו) בפסוק זה 'וחנותי את אשר אחון', באותה שעה הראה לו הקב"ה את כל האוצרות של מתן שכר שהן מתוקנים לצדיקים, ומשה שאל: האוצר הזה של מי הוא וכו' והשיב לו הקב"ה של מגדלי יתומים, וכן

ושפלות עצמו, בשביל זה מגיע לו מהאוצר הגדול.

לו, היינו שיודע שאין לו כלום, שהוא עניו ושפל ברך, ומכיר את מך ערכו

וְהִסְרֹתִי אֶת כַּפֵּי וְרָאִיתָ אֶת אַחֲרֵי וּפְנֵי לֹא יֵרְאוּ (לג, כג).

האדם רואה הפוך ולא ישר

על מעמדו, כמו תמיד מאחורי הכסא של רבו, ומתוך כאב לב היה מהרהר על הפחתת ערכו בעיני כל סביבותיו, והרה"ק הרגיש בזה, ויפן אליו ואמר לו: יודע אני שאתה מתפלא על הירידה שלך בעושר וכבוד, אולם דע כי משה רבינו שאל מאת הקב"ה הודיעני נא את דרכיך (שמות לג, יג), ואמרו חז"ל (הוריות י, ב) שהיה שאלתו למה צדיק ורע לו רשע וטוב לו, והקב"ה השיב לו 'וראית' תראה תמיד בעיני אדם, את אחוריו' כי ידמה לך כאילו הוא הפוך, 'ופני' את הישר 'לא יראו', היינו שתמיד יראו בני האדם כאילו אינו עושה טוב, ואף פעם לא יראו שאנו עושה הישר.

בספר אגודת אוזב מסופר, איש חסיד שהסתופף בצלו של הרה"ק הזקן מווארקא זי"ע, עשיר נגיד ומכובד, שנהפך עליו הגלגל וירד מנכסיו ר"ל, וכל מכבדיו לא הכירוהו, - וכבר אמר שלמה המלך (משלי יד, ב) 'אוהבי עשיר רבים', אבל כאשר יורדים מגדלותם אין איש שם לכו עליהם - ואפילו בבית הרה"ק מווארקא לא קרבו אותו כמלפנים, והיה זה לפלא בעיני האיש.

פעם בשעת עריכת השולחן המהור של רבו הרה"ק מווארקא, והוא עמד

וַיֹּאמֶר ה' אֶל מֹשֶׁה פֶּסַל לְךָ שְׁנֵי לַחַת אֲבָנִים פְּרָאשָׁנִים וְכָתַבְתִּי עַל הַלַּחַת אֶת הַדְּבָרִים אֲשֶׁר הָיוּ עַל הַלַּחַת הַפְּרָאשָׁנִים אֲשֶׁר שִׁבַּרְתָּ (לד, א).

העמל בתורה אם יזכה גם זהובים יזלו מקידות ביתו

פירש"י, פסל לך, הראהו מחצב סנפרינון מתוך אהלו, ואמר לו הפסולת יהיה שלך, ומשם נתעשר משה הרבה.

בספר אבני חן כתב דבר נפלא, הקב"ה

ולא שבט לוי בלבד, אלא כל איש ואיש מכל באי עולם אשר נדבה רוחו אותו, והבינו שכלו להברל לעמוד לפני ה' לשרתו וכו', ופרק מעל צוארו עול חשבונות הרבים אשר בקשו בני האדם, הרי זה נתקדש קודש קדשים ויהיה ה' חלקו, ויזכה לו בעולם הזה דבר המספיק לו, ע"כ.

למדוין מדבריו, שכל שהבינו שכלו לעמוד לפני ה', הרי שאז השי"ת יזכה לו בעולם הזה דבר המספיק לו, והיינו כמשה רבינו ע"ה שהקב"ה הזמין לו מה שמספיק לו ואף להתעשר מתוך ביתו ואהלו.

ואחד הגדולים אמר שמקובל איש מפי איש עד הגר"ח מוואלאזין זצוק"ל שאמר בשם הגאון מוויילנא זצוק"ל, שמי שבאמת עמל בתורה, אם מגיע לו זהובים, הרי יזלו לו זהובים מקירות ביתו! והוא לכאורה ממש מה שהיה אצל משה רבינו ע"ה.

זימן למשה הר של סנפירינן שזה אבן טובה, ומזה נתעשר משה, ולמה דוקא מתוך אהלו, ולא הזדמן למשה למצוא את זה במקום אחר?! אלא בא ללמד אותנו, שהמקבל עליו עול תורה מעבירין ממנו עול דרך ארץ, ופרנסתו תגיע לו עד ביתו אם הוא ראוי לכך וקיבל עליו באמת עול תורה, והקב"ה יזמין לו לא רק צרכיו בדוחק ובצמצום, אלא יזמין לו בריוח בשביל להתעשר, שהרי משה רבינו ע"ה הוא דוגמה למקבלי התורה, והקב"ה העשיר אותו מתוך אהלו, מבלי שיצטרך להשתדלויות או לצאת חוץ מביתו.

ומה נמלצו לענין זה דברי הרמב"ם ז"ל (הלכות שמיטה ויובל פ"ג ה"ג), שם מבאר מדוע שבט לוי לא זכה בנחלה בארץ כשאר שבטים, וכתב כיון שהבדילו הקב"ה לעבוד ה' לשרתו ולהורות דרכיו ומשפטיו הישרים וכו', והוא ברוך הוא זוכה להם, שנאמר (במדבר יח, כ) אני חלקך ונחלתך,

פרשת פרה

דיבורים קדושים מביא לטהרה

הרה"ק הרבי רבי הערש מרימנוב זי"ע (באר המים, באר לחי ראי) מבאר הפייט לטהר טמאים וכו' באומר קדוש, היינו כל מי שירצה לטהר את עצמו, מוכרח לקבל עליו להיות דבוריו קדושים, כי כל

אמונה מביא לידי טהרה

בספר סוד ישרים (פרשת פרה אות ב) קריאת פרשת פרה מעורר תמיד את האמונה שיש בקביעות בלב ישראל, ועל ידי אותה האמונה יכול כל נפש ישראל להגיע לטהרה שהוא מאת השי"ת.

בחמץ בפסח

הרה"ק המגיד מטריסק זי"ע בספרו מגן אברהם (פרשת פרה) כתב, על ידי שהאדם שומר שבת כהלכתו ונוהר מכל הל"ט מלאכות, על ידי זה כל השומר שבת כהלכתו מוחלים לו (שבת קיח, ב), שזוכה לליבון עוונות, כמו שכתוב (ישעיה א, יח) אם יהיו חטאיכם כשנים כשלג ילבינו.

ובפרט בשבת זה 'פרשת פרה' שקודם חג הפסח שהוא לטהר טמאים, על ידי שמירת שבת מכל הל"ט מלאכות ישפיע השי"ת רוח טהרה על כל ישראל לטהר אותם מכל הטמאות והחטאים, ויתלבנו כל העונות בבחינת כשלג ילבינו, שיהיה בכחם לקבל קדושת חג הפסח בכשרות ושינצלו ממשהו חמץ בפסח וכו', כי שמירת שבת מטהרת את האדם מכל התאוות והטומאות, ובפרט בשבתות האלו שקודם פסח וכו', ובשבת זה פרשת פרה שהוא לטהר טמאים, נשפע טהרה מכל הטומאות ושמירה מכל חמוצים בפסח, ונתבטלו כל הפ"ר דינים וה' גבורות מנצפ"ך, ונתהפך מפר"ה שהיא פ"ר ה' לאותיות הר"ך, שיהיה בחינת (תהלים לו, ח) הרף מאך ועזוב חמה.

שבת פרה ממשיך רפואה

הרה"ק רבי לייבעלע אייגער זי"ע מלובלין בספרו תורת אמת (לפרשת פרה תרכ"ה ד"ה שבת) שבת הוא מלועוק ורפואה קרובה לבוא (שבת יב, א), בשבת קודש זה נמשך רפואה, כי 'פרה' אותיות 'רפה'.

זה אחוז במאמרים ודבורים קדושים, 'רעדט ער הייליג זוערמ ער הייליג', וגם כן צריך לאחוז במדת כטחון והכנעה ושפלות, כי קשורים זה בזה וכו'.

טהרת הפרה מורה להתרחק מהעצבות

הרה"ק רבי צדוק הכהן מלובלין זי"ע בספרו פרי צדיק (לפרשת פרה) כתב שמעתי מהרה"ק מאיזביצא זי"ע, דענין טומאת מת הוא מדת העצבות, שעל ידי זה הוא מניעה לכנס לקדושה שהוא מחנה שכינה, ועל זה מרמז טהרת פרה, להיות נטהר מבחינת העצבות, שהוא התרשלות גדול ומניעה גדולה בעבודת השי"ת.

טהרה הכנה להשפעת הפסח

הרה"ק רבי לייבעלע אייגער זי"ע מלובלין בספרו תורת אמת (שנת תרל"א) כתב, על ידי קריאת פרשת פרה נפעל הטהרה בנפש, כאמרם ז"ל (מנחות ק, א) זאת התורה לעולה, כל העוסק בתורת עולה כאלו הקריב עולה, כי עיקר כח הקרבן בפועל הוא ממה שקדם הצווי בתורה, והצווי שנכתב בתורה הוא שורש הקרבן, וכן הצווי בתורה על הטהרה הוא שורש הטהרה, ואחר כך קורין 'פרשת החודש', שאחר הטהרה באין להתחדשות הקדושה, ולקבל השפעת אהבת חסד בחג הפסח הבא עלינו לטובה.

בשבת פרה נשפע טהרה לא להכשל

ע"ש רבותינו הק' רבי פחדכי פנדבורנא זי"ע-רבי ישעי' פקדעסטיר זי"ע
בנשיאות הרה"צ רבי פאיר א'תלר דזונקיים שליט"א

בס"ד

מודעה ובקשה נהוצה

היות שלאור המצב הנורא השורר בארה"ק מתקבלים מדי יום ביומו בקשות ותחנונים ממאות משפחות של אלמנות ויתומים, להחיות אותם לקראת חג הפסח במצות ויין לחג הפסח הבעל"ט

הננו עומדים לחלק אי"ה יותר מעשרים אלפים פונט מצות וגם לרבות יין לאלמנות ויתומים ועניי ארה"ק לחג הפסח הבעל"ט

וזה מגיע להוצאות של הון תועפות

אנא יהודים יקרים !

אל תעמדו מנגד והטו אוזניכם לזעקת האלמנות ויתומים ותשתדלו לתרום סכומים הגונים שיש בהם ממש, להחזיקם ולהחיותם

זכות של מצות ויין למשפחה אחת של אלמנה ויתומים

\$ 100

זכות של מצות ויין ובשר למשפחה של אלמנה ויתומים

\$ 180

הרוצה לזכות בעוה"ז ובעוה"ב וליטול חלק יפה במצווה גדולה של להאכיל רעבים וגם צמאים אלמנות ויתומים נא להתקשר על המתן בסתר ליין

בארה"ב - 845-286-1007

בענגלאנד - 020-8124-7800

אשריהם ישראל קדושים

שזוכים להחיות להרנין לב אלמנות ויתומים !!!